

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Ονομάζομαι Αμπατζίδου Θωμαή και σας γράφω από το κρατίδιο της Βάδης-Βυτεμβέργης της Γερμανίας, με πρωτεύουσα την Στουτγκάρδη.

Θα ήθελα να σας διηγηθώ μια ιστορία, της οποίας το τέλος θα αποφασίσετε εσείς.

Θα χρησιμοποιήσω δεύτερο πρόσωπο, διότι θα ήθελα να έρθετε στην θέση μου και επειδή η ιστορία μου αντιπροσωπεύει εκατοντάδες άλλες παράλληλες, με λίγες ίσως διαφορές μεταξύ τους.

Κατάγεστε λοιπόν από παππούδες που ξεριζώθηκαν από την Μικρά Ασία, θυσία στην Μεγάλη Ιδέα και φτάσαν εξαθλιωμένοι στην Ελλάδα. Είχαν όμως πείσμα, κουράγιο και αρχές και αγωνίστηκαν για να επιβιώσουν.Το κατάφεραν, αλλά οι καιροί ήταν δύσκολοι για την Ελλάδα και έτσι τα παιδιά τους πήραν τον δρόμο για μια άλλη πατρίδα με την ελπίδα να κτίσουν ένα καλύτερο μέλλον για τους ίδιους και τα παιδιά τους. Απέκτησαν παιδιά ,αλλά τότε δεν υπήρχαν ελληνικά σχολεία στην Γερμανία και επειδή θέλαν οπωσδήποτε να σας δώσουν ελληνική μόρφωση, σας έστειλαν μικρό παιδάκι να μεγαλώσετε με τους ήρωες παππούδες, οι οποίοι να σημειώσουμε ότι μιλούσαν τούρκικα, για τους γνωστούς λόγους που είχαμε έλληνες τουρκόφωνους.

Αγωνιστήκατε, μορφωθήκατε, κοντά σε σας έμαθαν και οι παππούδες ελληνικά. Σπουδάσατε και δουλέψατε.Επειδή όμως δεν σας ασφάλιζαν οι εργοδότες, επειδή η αδικία ήταν παντού γύρω σας ,αξιοκρατία δεν υπήρχε, για τα αυτονόητα έπρεπε να παρακαλέσεις βουλευτές ή άλλους δικτυομένους στο σύστημα και εσείς είχατε αρχές και πίστη στην αξία σας, αποφασίσατε να γυρίσετε πίσω στην άλλη πατρίδα, στην Γερμανία.

Πράγματι, δουλέψατε σκληρά , σε ότι δουλειά σας προσφέρθηκε και τα καταφέρατε πολύ καλά ,μόνο με την αξία , τις ικανότητες και την αποφασιστηκότητά σας.Γεννήσατε παιδιά και τα πηγαίνατε κάθε απόγευμα ελληνικό νηπιαγωγείο και μετά δημοτικό, παράλληλα με το Γερμανικό.Τα παιδιά σας προχωρούσαν θαυμάσια και με την δική σας βοήθεια φτάσαν σε ένα πολύ καλό επίπεδο γνώσης και ομιλίας των δύο γλωσσών.

Μπαίνοντας όμως στον χώρο αυτό, της ελληνικής εκπαίδευσης διαπιστώσατε ότι είχατε να αντιμετωπίσετε ,εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, Προξένους και Συντονιστές καριέρας που δεν αγάπησαν ποτέ, ούτε νοιάστηκαν πραγματικά για τους Έλληνες μετανάστες, δεν τίμησαν τον λόγο για τον οποίο ήρθαν σ' αυτή την χώρα και το χειρότερο, τα προβλήματα που άφηναν καλούνταν να τα λύσουν οι γονείς σαν και σας.Διαπιστώσατε

ότι οι δάσκαλοι των παιδιών σας παραγκώνιζαν ο ένας τον άλλον, αν και συνάδελφοι, επειδή τα χρήματα ήταν διπλά και η ευκαιρία για πλουτισμό με ελάχιστη δουλειά και ανύπαρκτο έλεγχο , πολύ μεγάλη. Η Ελληνική πολιτεία όντως διέθετε σημαντικά ποσά αλλά στην διαχείρισή τους συμμετείχαν όλοι εκτός τους γονείς.

Επειδή εσείς όμως έχετε αρχές και προχωράτε στην ζωή σας τίμια και καθαρά και στόχος σας είναι το ίδιο να μεταφέρετε στα παιδιά σας, σκεφτήκατε ότι θα μπορούσατε να αλλάξετε την κατάσταση. Βρήκατε ανθρώπους με τα ίδια κοινωνικά πιστεύω και αποφασίσατε όλοι μαζί μέσα από τα προεδρεία των συλλόγων γονέων να βάλετε ένα λιθαράκι προς μια νέα κατεύθυνση. Σας πρόλαβε όμως, η κυρία Γεννηματά η οποία με απίστευτο μένος απέναντι στους έλληνες μετανάστες, χωρίς καμμία ουσιαστική γνώση του θέματος της παιδείας, τουλάχιστον στο κρατίδιό σας, αποκεφάλισε στην κυριολεξία ότι υπήρχε και αποδεκάτισε τα ελληνικά σχολεία .

Αρχίσατε έναν ψυχοφθόρο και μεγάλο αγώνα για το αυτονόητο. Για να ανοίξουν και πάλι σχολεία για τα παιδιά σας. Προς στιγμήν φάνηκε ένα φως. Ο νέος υπουργός παιδείας φάνηκε να κατάλαβε το πρόβλημα και την αδικία και σας έδωσε το δικαίωμα αιτήσεων αναγνώρισης σχολείων. Επισκεφθήκατε το καλοκαίρι το Υπουργείο, συνομιλήσατε με υπεύθυνους διευθυντές και υπαλλήλους και προχωρήσατε. Εφαρμόσατε κατά γράμμα ότι η εγκύκλιος ζητάει και από το Σεπτέμβρη καταθέσατε τους φακέλους αναγνώρισης κάνοντας γενικές συνελεύσεις και ενημερώνοντας όλους τους γονείς ώστε να παρθούν δημοκρατικές και σωστές αποφάσεις.

Στον αντίποδα είχατε να αντιμετωπίσετε διευφραμένους υπαλλήλους στο Συντονιστικό γραφείο της Στουτγκάρδης ,οι οποίοι εκμεταλευόμενοι την απουσία Συντονιστή και την τακτική του Πόντιου Πυλάτου που ακολουθεί δυστυχώς ο κ.Πρόξενος, ενεργούν ανάλογα με τα συμφέροντά τους. Στο πλευρό τους τάχθηκε και μια ομάδα ανθρώπων που χρησιμοποιούν τον τίτλο μέλους της Ομοσπονδίας συλλόγων γονέων για τα δικά τους συμφέροντα και την δίψα τους για αυτοπροβολή.

Η υπομονή σας εξαντλήθηκε όταν αυτό το δίκτυο με την έγκριση του Υπουργείου επαναλειτούργησε σχολείο σε απόσταση αναπνοής από δύο άλλα αναγνωρισμένα. Καμμία αντίρρηση αν υπάρχει αυτή η πολυτέλεια. Αλλά το σχολείο των παιδιών σας απέχει 20, 40, 50 και πλέον χιλιόμετρα από το κοντινότερο αναγνωρισμένο, έχει κλείσει από τον Ιούλιο και περιμένετε από το Σεπτέμβη με άρτιο κατατεθημένο φάκελο στο Υπουργείο, μήπως και αναγνωριστεί.

Αποφασίζετε λοιπόν να ζητήσετε συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας.

Χρησιμοποιώντας κάθε τρόπο προσέγγισης έστω και ενάντια στις αρχές σας, διότι η συνάντηση αυτή είναι η τελευταία σας ελπίδα. 'Αλλωστε έχει ήδη χαθεί η μισή σχολική χρονιά για τα παιδιά σας.... Υπάρχουν δύο πιθανοί επιλογοι στην ιστορία αυτή.

Πρώτος επίλογος είναι ο Υπουργός να σας δεχθεί , να σας ακούσει από κοντά και να δώσει άμεση λύση. Να καταλάβει ότι έχει απέναντί του καθαρούς και τίμιους ανθρώπους, που σέβονται αυτό που τους παρέχεται από το ελληνικό κράτος, διατεθειμένος να συνομιλήσει μαζί τους και για τις αλλαγές που έρχονται. Γιατί αν δεν μάθει από σας τις πραγματικές ανάγκες σας, θα γίνει πάλι το τεράστιο λάθος να παρθούν αποφάσεις χωρίς εσάς για σας. Από ανθρώπους οι οποίοι δεν ζουν την καθημερινότητα που εσείς και τα παιδιά σας αντιμετωπίζετε.

Δεύτερος επίλογος θα μπορούσε να είναι η άρνηση του Υπουργού για οποιαδήποτε συνομιλία, λόγω φόρτου εργασίας ή λόγω ήδη προαποφασισμένων σχεδίων. Θα βιώσετε τότε την τελειωτική απόρριψη στο μόνο σας αίτημα προς την Ελληνική πολιτεία. Σχολείο για τα παιδιά σας. Ποτέ δεν απαιτήσατε τίποτε άλλο. Αν αυτό συμβεί, εσείς θα πρέπει με βαριά καρδιά ,να αλλάξετε τα διαβατήρια σας και να τα κάνετε Γερμανικά , όπως δυστυχώς πάρα πολλοί συμπατριώτες σας έχουν κάνει. Να πουλήσετε ότι έχετε στην Ελλάδα από ακίνητη περιουσία, ώστε να πάψετε να είστε αυτός που πληρώνει φόρους από το πρώτο ευρώ. Τέλος να μην ξαναπάτε διακοπές στην Ελλάδα όπου κάθε καλοκαίρι ,κυρίως, αφήνετε αξιοσέβαστα ποσά στην εκεί οικονομία. Έτσι και αλλιώς ποιός θα νοιαστεί; Η Ελληνική πολιτεία φημίζεται ότι θυσιάζει τα παιδιά της στον βωμό της αδιαφορίας.

Καλείστε λοιπόν, με όλο το σεβασμό στο πρόσωπό σας, να επιλέξετε τον επίλογο της ιστορίας μου. Μαζί με μένα εκατοντάδες έλληνες γονείς θα περιμένουμε την απάντησή σας για συνάντηση με μια ολιγάριθμη αντιπροσωπία μας.

Ευχαριστώ για τον χρόνο που αφιερώσατε να διαβάσετε την επιστολή μου.

Με εκτίμηση

Αμπατζίδου Θωμάη

Μητέρα δύο ανήλικων παιδιών και

Πρόεδρος συλλόγου γονέων και κηδεμόνων

Vaihingen/Enz και περιχώρων.